

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Summa Casuum
Conscientiæ, Sive De Instructione Sacerdotum Lib. VII**

**Toledo, Francisco de
Coloniæ Agrippinæ**

85. Quale peccatum sit simonia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

Mago, primo auctore huius peccati in lege Evangelica, cuius fit mentio Actuum 8. qui, ut habetur 1. quæst. 3. can. Saluator, voluit emere donum Spiritus sancti, id est virtutem miraculorum, ut idem posset vendere alijs cum lucro. Ab hoc ergo qui rem spiritualem vendere vel emere præsumit, simoniacus dicitur.

Quale peccatum sit simonia.

CAPUT LXXXV.

Simonia ex genere suo mortale peccatum est, contra religionem. Ex triplici autem capite peccat simoniacus.

Primò, quia vendit quod non est veniale: res enim spiritualis vel minima omnem excedit pecuniam & rem temporalem: unde tali pretio non est venialis.

Secundò, quia vendit quod suum non est; nam 1. Corinth. 4. homo dispensator est rerum spiritualium, non dominus; qui ergo vendit rem spiritualem, alienam rem vendit.

Tertiò, quia facit contra originem rei spiritualis; gratis enim huiusmodi dona accepit homo, gratis ergo debet dare, non pretio. Est autem simonia prohibita iure diuino & naturali, & canonico. Iure diuino, ex illo Matth. 7. *Gratis accepistis, gratis dare.* Act. 8. *pecunia tua tecum sit in perditionem.* Et in veteri testamento prohibita erat, ut patet de illo Giezi. qui lepram contraxit, quia pretium à Naaman exegit 4. Reg. 5. Est etiam iure naturali prohibita; nam quamuis res spiritualis sit supernaturalis, quia tamen est non venialis, simoniacus contra naturam peccat, cum vendit quod veniale non est. Est etiã prohibita iure Canonico, ut patet 1. q. 3. per totam, & in multis alijs canonibus. Notandum est tamen aliquas esse simonias, quæ non sunt prohibita, nisi iure canonico, quando res non sunt omnino spirituales, vel non est verum pretium, tunc ex se simonia non est, nisi quia prohibita est à Papa. Et hoc modo permutare beneficium beneficio, absque licentia Pontificis esset simonia, quia prohibetur cap. quæsitum. de rerum permuta. Rursus 5. qu. 3. can. saluator, prohibebatur vendere officium œconomi Ecclesiæ; & esset simonia vendere, non tamẽ ex se, quia illud temporale officium est. Hoc modo, puo, esset simonia, vende. e pensiones sine facultate Papæ, quia consue-

tudo

tudo obtinet, non posse transferri sine licentia. Quando verò res est verè spiritualis, & pretium est temporale, tunc, secundum tria prædicta iura, prohibita est simonia; nec in talium venditione potest Papa dispensare, sicut in prima poterat.

De speciebus Simoniæ.

CAPVT LXXXVI

Tres sunt species principales simoniæ; mentalis, conuentionalis, realis.

Mentalis duplex est; altera, cum quis interius vult rem spiritualem pretio contractare, (voluntate deliberata, tamen non deuenit ad actum exteriorem; vel quia non inuenit cum quo contractet, vel quia pœnituit, vel alia quavis causa.

Alterca mentalis est, cum exteriùs aliquid spirituale traditur pretio, tamen non manifestat exteriùs esse pretium. Verbi gratia, aliquis dat centum aureos alicui, hac intentione, vt traderet beneficium ei, tamen nec implicite, nec explicitè significat alteri pretium esse, tunc est simonia mentalis, quæ potest committi, aut ex parte vnius dantis beneficium, aut ex parte alterius dantis pecuniam, aut ex parte vtriusq; simul. Quando igitur pactum nec implicitum nec explicitum pretij intercedit, sed tantum in intentione manet, & opus exteriùs sequitur, tunc simonia mentalis est. Quando verò est pactum aliquod exteriùs implicitum vel explicitum, tamen non sequitur consummatio operis ex vtraq; parte, tunc est simonia conuentionalis; quæ tripliciter fit.

Vno modo, quando tantum est pactum pretij, tamen nondum est datum pretium, nec translatum beneficium.

Altero modo, quando cum pacto est translatum pretium, sed nondum acceptum beneficium.

Tertio modo, cum datum est beneficium, vel res spiritualis, nondum tamen est pretium acceptum. Omnes hæc simoniæ conuentionales dicuntur: quando verò est perfecta ex vtraq; parte consummatio, simonia realis est. Requiritur ergo ad realem, intentio interior pretio contractandi; exteriùs pactum implicitum vel explicitum. Quando autem datur pecunia vel pretium simul cum beneficii collatione vel promissione, præsumitur pactum implicitum, licet nihil exprimat. Requiritur etiam operis consummatio ex vtraq; parte, vt sit beneficij